

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6798

гр. София, 14.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **8956** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е на 14.09.21 г. по жалбата на Т. И. К. срещу Заповед № РА-18-47/06.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община, с искане да бъде отменена или обявена за нищожна.

С жалбата е направено и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

С обжалваната по делото заповед, на основание чл.57а, ал.1, т.6, предл.второ, ал.3, ал.6 и ал.7 ЗУТ, вр.чл.56, ал.2 ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, е наредено на жалбоподателя в качеството на собственик да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект:“Автомивка и работилница за автогуми и кафене“, разположен в имот с идентификатор 68134.618.1064, УПИ VII430А, кв.358Г, м.“Л. к-с Б. шосе“, [населено място], район „П.“, ул.“54б“ №10.

Жалбата отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК и е редовна.

Налице са положителните условия, съотв.липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба почл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно, от лице с правен интерес от оспорването. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ-заповедта е съобщена на 31.08.21 г., видно от приложеното известие за доставяне /л.91 от делото/ а жалбата срещу нея е подадена на 09.09.21 г. /л.6/.

С оглед наличието на редовна и допустима жалба, делото следва да се насрочи в открито с.з., да се разпредели доказателствената тежест между страните, като съдът се произнесе и по направените с жалбата доказателствени искания.

Предвид направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на

оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне незабавно / арг. от чл.166, ал.3 АПК/ и наличието на образувано дело по жалбата /чл.166, ал.1 АПК/, съдът излага следното:

Искането е допустимо.

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес-чл.147, ал.1 АПК. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.217, ал.2, вр. ал.1, т.11 ЗУТ-подадена жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, приложимата разпоредба на чл.217, ал.1, т.11 от специално приложимия закон-ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпореди друго-чл.217, ал.2 ЗУТ.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК -такива, каквито да са се осъществили след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда.

Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства- такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Какви са били мотивите на законодателя за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение. С оглед на това дали те са или не са били някоя от целите по чл. 60, ал. 1 АПК е без правно значение за преценката на основателното на искането. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното /тъй като е по силата на закона/ предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК

преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение. Двете разпоредби по никакъв начин не се съотнасят и предпоставките им не се намират в каквото и да било съотношение.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдение, че премахването на функциониращите съоръжения ще доведе до значителни имуществени вреди за него.

Нито се твърдят, нито от приложените доказателства се установяват новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорената заповед, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение. Позоваването на вреди, които жалбоподателят твърди, че ще претърпи, не са в резултат на новонастъпил факт. Те са пряка последица на самото допуснато предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. 217, ал.1 ЗУТ.

Отделно от това дори и да настъпи конкретна вреда за дружеството, тя ще е само имуществена и при евентуална основателност на жалбата би могла да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ.

С оглед на изложеното неоснователното искане следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 01.11.21 г. от 09.50 часа, за което да се призват страните:

-жалбоподателя

-ответника:гл.архитект на СО

УКАЗВА на жалбоподателя, че на осн.чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактите, на които основава своите искания или възражения

УКАЗВА на ответника, че на осн.чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяване на осъществяването на фактическите основания за издаването на оспорената заповед и спазването на законовите изисквания за това.

ДОПУСКА на осн.чл.171, ал.6 АПК приемането на доказателствата, приложени към жалбата и съдържащи се в изпратената от ответника с негово съпр.писмо от 13.09.21 г. адм.преписка.

ДОПУСКА извършването на съдебно-техническа /СТЕ/, вещото лице по която, след запознаване с доказателствата по делото, оглед на място и извършване необходимите справки в Н.-СО и Район „П.– СО да отговори на задачите, формулирани в жалбата /л.13 от делото/.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в 7-модневен срок да формулира допълнителни задачи към ВЛ.

НАЗНАЧАВА за ВЛ арх.И. Я. Я., който да депозиращ заключение с преписи за страните най-късно 7 дни преди о.с.з. на 01.11.21 г.

ОПРЕДЕЛЯ ДЕПОЗИТ за възнаграждение на ВЛ в размер на 350 лева, платими от жалбоподателя в 7-дневен срок, за което да се приложи платежен документ, а след това да се уведоми ВЛ.

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166, ал.3 АПК искането на жалбоподателя Т. И.

К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РА-18-47/06.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, в частта му по чл.166, ал.3 АПК, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: